

2. How to Plan for Workplace Emergencies and Evacuations. – U.S. Department of Labor. Occupational Safety and Health Administration. – Режим доступу: <https://www.osha.gov/sites/default/files/publications/osha3088.pdf>.

УДК 614.8.084

НАЙВАЖЛИВІШІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ, ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ ТА БЕЗПЕКИ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ЗАГРОЗ ВОЄННОГО ХАРАКТЕРУ

Павлик А.О.

Науковий керівник – Шароватова О.П., доцент кафедри охорони праці та техногенно-екологічної безпеки, к.п.н., доцент, e-mail: sharovatova.elen@ukr.net
Національний університет цивільного захисту України

У реаліях вітчизняного сьогодення безпека персоналу в умовах військового конфлікту є найактуальнішим питанням сфери трудової діяльності й охорони праці. Стан захищеності громадянського суспільства, що характеризується відсутністю небезпеки для життя та здоров'я людей, для їх спокою та майнових прав, для нормальної діяльності підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності, для цілісності й збереження матеріальних цінностей, набув першочерговості у своєму розвитку і конструктивному удосконаленні.

На виконання затвердженої Президентом України Стратегії національної безпеки (Указ Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392) Міністерством внутрішніх справ України свого часу розроблено Стратегію громадської безпеки та цивільного захисту України (Указ Президента України від 29 червня 2021 р.).

Дана Стратегія ґрунтується на таких принципах, як пріоритетність прав і свобод людини та відсутність дискримінації за будь-якою ознакою; пріоритетність превентивних заходів; комплексний підхід до формування безпекового середовища; стимулювання особистої відповідальності людини за формування безпекового середовища.

Відтак, механізмами реалізації цієї Стратегії серед іншого є:

- Національний план дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» на період до 2025 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2020 р. № 1544;

- план невідкладних заходів із запобігання та протидії домашньому

насилъству, насилъству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насилъства, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 квітня 2021 р. № 361;

- Державна цільова програма підвищення рівня громадської безпеки, а також відповідні регіональні і місцеві програми;

- Державна цільова програма розвитку цивільного захисту, а також відповідні регіональні і місцеві програми;

- Державна, галузеві, регіональні та місцеві програми забезпечення пожежної безпеки;

- стратегії та плани розвитку Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, Національної гвардії України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Державної прикордонної служби України, Державної міграційної служби України;

- плани заходів з виконання галузевих, регіональних і місцевих програм у сферах громадської безпеки та цивільного захисту.

Стратегія – великий програмний документ, який дає можливість системно, покроково, будувати потужний і злагоджений механізм, що відповідає викликам сьогодення.

Одним із пріоритетів, визначених Стратегією громадської безпеки та цивільного захисту України, є утвердження в суспільстві культури безпеки. Зокрема, Стратегічна ціль 18 передбачає формування та розвиток культури безпеки в суспільстві. Реалізація зазначеної цілі здійснюється шляхом досягнення таких оперативних цілей і завдань, як формування концептуальних основ культури безпеки, зокрема усвідомлення населенням цінності безпечного середовища та необхідності активного долучення до його створення, утвердження в суспільстві концепції доброчесності, нульової толерантності до насилъства та корупції, готовності громадян до участі в боротьбі з дискримінацією та кримінальними правопорушеннями на ґрунті ненависті, захисті вразливих верств населення, заходах із запобігання та протидії кримінальним та адміністративним правопорушенням, запобігання виникненню надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків; послідовний розвиток культури безпеки усіх верств населення, упровадження її в суспільстві як способу підвищення рівня особистої та колективної безпеки, правил поведінки, спрямованих на підтримання самодисципліни, пріоритету дотримання правил безпеки, свідомих дій у надзвичайних ситуаціях, зокрема під час здійснення професійної діяльності і перебування на робочих місцях.

Отже, стратегічною метою зміцнення громадської безпеки та

вдосконалення цивільного захисту виступає формування безпекового середовища різного контекстного значення, що повинно здійснюватися поетапно через реалізацію певних стратегічних пріоритетів, а саме: підвищення спроможностей суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері громадської безпеки та цивільного захисту; об'єднання зусиль державного, громадського та приватного сектору в зміцненні громадської безпеки та посиленні цивільного захисту; утвердження в суспільстві культури безпеки, зокрема під час здійснення професійної діяльності і перебування на робочих місцях в умовах загроз воєнного характеру.

Список використаних джерел

1. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України. Указ Президента України від 29 червня 2021 р. URL: <https://mvs.gov.ua/uk/ministry/normativna-baza-mvs/proekti-normativnix-aktiv/strategiya-gromadskoyi-bezpeki-ta-civilnogo-zaxistu-ukrayini-zatverdzeno-vid-29062021>

ВАЖЛИВІСТЬ ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНОЇ ДОПОМОГИ ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ ТА ЦИВІЛЬНИХ В УМОВАХ ВІЙНИ

Пан К. В.

Науковий керівник - Панчева Г. М., доцент кафедри безпеки праці та навколишнього середовища, к.т.н., e-mail: Hanna.Pancheva@khpri.edu.ua

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Психічне здоров'я є дуже важливою складовою нормального життя. Саме воно впливає на те, як ми думаємо, відчуваємо, спілкуємося із суспільством та робимо вибір. Але за певних умов та обставин у цивільному житті люди переживають певні ситуації, котрі викликають стресовий стан. Через перебування в такому стані достатньо довго людина перестає відчувати себе фізично здоровою, вона не може повноцінно спілкуватися із іншими людьми, з'являються тривожні думки та відчуття [3]. На жаль, такі стани не проходять самостійно без допомоги фахівця, але, не зважаючи на це, більшість суспільства, що стикаються зі схожими емоційними станами не звертаються по допомогу, нехтуючи власним здоров'ям та соціальними можливостями. Однією з причин такої поведінки є страх бути засудженим.